

บันทึกการเล่าเรื่องที่น่าข้อปฏิบัติที่ดีนำไปใช้ในการทำงาน
กิจกรรมถ่ายทอดความรู้ : การทำวิจัย (CoP : Community of Practice)
กลุ่มชุมชนคนทำงาน เรื่อง การเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ครั้งที่ 2
วันที่ 1 เดือนมีนาคม พ.ศ.2559

ประเด็นความรู้ข้อปฏิบัติที่ดีจาก CoP ครั้งที่ 1 ที่นำไปทดลองใช้ มี 7 ข้อดังนี้

1. การเรียนรู้เทคโนโลยีใช้วิธีการแลกเปลี่ยนความรู้ เล่าประสบการณ์การแก้ปัญหาในการทำงานได้
2. ศึกษาการเรียนการสอนของประเทศเพื่อนบ้านเพื่อจะได้เทียบวิธีการเรียนการสอนที่ได้ผลดี
3. ครูต้องปรับทัศนคติเปลี่ยนจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษามีการเรียนรู้มากที่สุด
4. ครูต้องเป็นผู้จัดการ หรือเป็นโค้ช เป็นผู้วางแผนว่าในการเรียนการสอนต้องให้นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุดเหมือนกับคำพูดที่ว่า **learning by doing**
5. ครูจะต้องวางจุดประสงค์ว่า นักศึกษาสามารถที่จะคิดเป็นแบบไหนอย่างไร
6. ครูต้องสร้างสถานการณ์ ต้องเป็นโค้ชให้นักศึกษาระดมสมอง อภิปรายสถานการณ์ เพื่อฝึกใช้ความคิด การคิดแบบพิจารณาไตร่ตรอง การคิดแบบต่าง ๆ
7. การเรียนการสอนควรเน้นที่กระบวนการ ให้นักศึกษาเป็นผู้กำหนดเงื่อนไข ข้อตกลงในการเรียนการสอน จะได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาที่เป็นผู้กำหนดเงื่อนไขด้วยตนเองมากกว่าครูกำหนดให้

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
<p data-bbox="140 190 320 293">ผศ.ปราโมทย์ ชูเดช</p> 	<p data-bbox="395 190 1198 280">ประเด็นความรู้ในการทำ CoP ครั้งนี้ คือ การเล่าประสบการณ์ที่น่าข้อปฏิบัติที่ดีจาก CoP ครั้งที่ 1 ไปทดลองใช้</p> <p data-bbox="387 331 1206 427">หรือมีประสบการณ์ที่สอดคล้องกัน และเล่าประสบการณ์ที่ดีเพิ่มเติม ซึ่งสามารถนำมาเสริมในประเด็นความรู้ เรื่อง การสร้างงานวิจัย</p> <p data-bbox="373 521 1217 846">ประสบการณ์ที่สอดคล้องกับ CoP ครั้งที่ 1 คือ ผศ.ปราโมทย์ กล่าวว่ามีคำถามว่า เป็นไขแล้วจะเป็นอะไร เฉลยว่า เป็นไขแล้วจะเป็นไข ก็คือ ไข ไข ไข การศึกษาในศตวรรษที่ 21 จะสอนให้เด็กได้คิด เวลาเราสอนจริง ๆ ส่วนใหญ่เราจะบอกเด็กมากกว่า ไม่ได้ให้เด็กคิด ศ.นายแพทย์พิจารณ์ พานิชย์ ท่านมีชื่อเสียงมากในประเทศไทย และอีกหลาย ๆ ท่าน รวมถึงท่านที่มหาวิทยาลัยเราเชิญมาด้วย</p> <p data-bbox="373 898 1217 1167">ในศตวรรษที่ 21 เราคงคิดว่าจะสอนอย่างไรให้เด็กคิดเป็นทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และมีคุณธรรมด้วย ขอถามอีก 1 คำถาม ไก่ถามเพราะชน ชนอะไร คำตอบคือ ชนทำให้ไก่ถาม ปัญหาเด็กสมัยใหม่ที่เขาคิดกัน บางครั้งมันก็มีเหตุผล และไม่มีเหตุผล การศึกษาในศตวรรษที่ 21 จะมีการจัดการเรียนการสอนกันอย่างไร ผมขอเริ่มต้นดังนี้</p> <p data-bbox="472 1290 743 1323">P=Plan คือ การวางแผน</p> <p data-bbox="373 1442 1217 1895">ในประเทศสิงคโปร์ สอนให้น้อย ให้ผู้เรียนเรียนให้มาก แต่อาจารย์สมัยเก่ายึดตัวเองเป็นหลัก ดังนั้นคุณต้องเป็นผู้วางแผน คุณเป็นผู้จัดการ เป็นผู้ดำเนินการ ยกตัวอย่างการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ที่ใกล้ตัวพวกเรา การวางแผนของเรา เริ่มตั้งแต่การประมวลการสอน ไม่ว่าจะ เป็น มคอ.3 เรามาร่วมกันวางแผนกับเด็ก ๆ เลยว่า ใน 15 ครั้ง เรามีจุดประสงค์อย่างไร เราจะเรียนรู้อะไรกันบ้าง เพราะเวลาเราทำอะไรต่าง ๆ ที่เราเรียนมาแล้วแต่ไม่ได้ลงมือปฏิบัติเราก็ไม่รู้ เพราะฉะนั้น ศตวรรษที่ 21 เขาบอกว่า สิ่งที่ดีที่สุดก็คือ ให้เด็กได้ปฏิบัติ เพราะฉะนั้นแผนอะไรที่ทำให้เด็กได้ปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น ผมสอนทำอาหารและขนมไทย จะให้เด็กเขา</p>	<p data-bbox="1267 190 1469 280">ประเด็นความรู้ที่ทดลองแล้วได้ผล</p> <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="1235 338 1509 506">— ครูต้องปรับทัศนคติ เปลี่ยนจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษามีการเรียนรู้มากที่สุด <li data-bbox="1235 562 1509 752">— ครูจะต้องวางจุดประสงค์ว่า นักศึกษาสามารถที่จะคิดเป็นแบบไหนอย่างไร <li data-bbox="1235 808 1509 1223">— การเรียนการสอนควรเน้นที่กระบวนการให้นักศึกษาเป็นผู้กำหนดเงื่อนไข ข้อตกลงในการเรียนการสอน จะได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาที่เป็นผู้กำหนดเงื่อนไขด้วยตนเองมากกว่าครูกำหนดให้

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>ช่วยกันวางแผนว่า จุดประสงค์จะเรียนรู้อะไร ใน 15 ครั้ง เราจะไปไหนกันบ้าง เราจะทำอะไรกันบ้าง ให้เขาช่วยกันวางแผนกับเรา</p> <p>R = Recheck คือ การตรวจสอบเราต้องตรวจสอบดูว่า มีข้อบกพร่องอะไรบ้าง ตรวจสอบดูว่าจากที่ผู้เรียนกับผู้สอนช่วยกันวางแผน</p> <p>A = Attitude คือ ทศนคติ จากการเป็นครูของผม ผมคิดว่า เรื่องทศนคติ เป็นสิ่งสำคัญที่สุด ไม่ว่ามันจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรก็ตาม แต่ถ้าครูไม่เปลี่ยน ถ้าครูคิดว่าตนเองเป็นคนมีความรู้ ฉันทันเป็นใหญ่ จะทำให้เด็กเราจะโง่งขึ้น การเปลี่ยนทศนคติ มีวิธีการเปลี่ยนอย่างไร โดยขอยกตัวอย่างจากเรื่องเล่าดังนี้ ตอนสมัยผมเรียนอยู่ที่ มศว. ผมเคยไปเยี่ยมงานของอาจารย์ท่านหนึ่ง ซึ่งท่านเป็นอาจารย์ที่ดีมาก ผมบอกกับท่านว่า อาจารย์ครับผมขอเยี่ยมงานของอาจารย์ไปดูเป็นตัวอย่างหน่อย ท่านตอบว่า เนี่ย...มาอีกแล้วหรือ ฉันไม่ให้ ผมก็คิดว่าทำไมอาจารย์พูดกับเราแบบนี้ จึงทำให้เราไม่ยอมได้แล้ว แต่เราอยากที่จะเปลี่ยนความคิดของครู วันต่อมาไปตี้อีก โดยบอกกับอาจารย์ว่า ขอผมเยี่ยมเถอะแล้วผมจะมาคืนให้ ท่านตอบว่า.. ไม่ได้ จนเยี่ยมครั้งที่ 3 อาจารย์ถึงให้เยี่ยม จากการเยี่ยมงานของอาจารย์ไปนั้นผมดูแลเป็นอย่างดี จากปกที่ยับๆ ผมก็เปลี่ยนเป็นปกพลาสติกให้ และนำไปคืนอาจารย์ อาจารย์ไม่พูดอะไร ผมจึงอยากที่จะบอกว่า เด็กของเราไม่ว่าจะเป็นระดับไหนทศนคติต่อผู้สอน ต่อผู้เรียนนั้นเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าเราจะเปลี่ยนหลักสูตรใหม่ แต่ครูยังเหมือนเดิมก็ยาก</p> <p>M = Management คือ การจัดการ การจัดการเรียนการสอนเราต้องมีการวางแผนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์</p> <p>O = opportunity ก็มีความหมายว่า "โอกาสและการที่เราจะรู้แจ้ง – รู้จริง ครูต้องรู้จริง หมายถึงว่า เราไม่ได้ไปยึดยึดความรู้ให้เขาเราจะใช้ทุกโอกาสในการให้ความรู้ เช่น บางคนไม่ซื้อสัตย์ ไปลอกผลงานเขามา ตัวอย่างเช่น ผมพานักศึกษาจีนไปเรียนรู้นอกสถานที่ ที่ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ไปทำอาหารและพาไปเที่ยวด้วย และบอกเขาว่า เธอยังใช้ภาษาไทยยังไม่ค่อยดี เธอต้องไปดูเขาทำขนมเพื่อไปคุยและถ่ายภาพมาและครั้งต่อไปเราจะมาสัมมนากัน และให้เขานำเสนอขนมและอธิบายว่าเป็นขนมอะไร จากร้านไหน ครั้งต่อไปเข้าเรียน พอเห็นขนมจากเด็ก ๆ ก็คิดว่าอันนี้ไม่ใช่ขนมจากตลาดน้ำนี่ แต่เป็นขนมจาก Internet คนที่ 1 ก็แล้ว คนที่ 2 ก็แล้ว ก็เลยถามเขาว่า</p>	<p>ประเด็นความรู้ที่ทดลองแล้วได้ผล</p> <p>ครูต้องเป็นผู้จัดการ หรือเป็นโค้ช เป็นผู้วางแผนว่าในการเรียนการสอนต้องให้นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด เหมือนกับคำพูดที่ว่า Learning by doing</p> <p>ครูต้องสร้างสถานการณ์ต้องเป็นโค้ชให้นักศึกษาระดมสมอง อภิปรายสถานการณ์ เพื่อฝึกใช้ความคิด การคิดแบบพิจารณาไตร่ตรอง การคิดแบบต่าง ๆ</p> <p>การเรียนการสอนควรเน้นที่กระบวนการ</p>

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>นักศึกษาไปถ่ายภาพมาจากตลาดน้ำใหม่ เขาบอกว่าใช่ ผมบอกไปว่า อันนี้ไม่ใช่ขนมจากตลาดน้ำ นักศึกษาถามว่าอาจารย์รู้ได้อย่างไรพวกเราไปถ่ายภาพมานะ ผมบอกเขาว่าเป็นคำภาษาจีน เด็กก็หัวเราะกัน และผมบอกเขาว่า ครูกินเกลือกมากกว่าพวกเรากินข้าว ในภาษาไทยแปลว่า ครูอบน้ำร้อนมาก่อน ขนมในตลาดน้ำบางน้ำผึ้งทุกร้านครูรู้หมดแล้ว ครูไปทุกอาทิตย์ คือเราต้องรู้จริง ควรทำให้เขารู้ว่า การให้เขาไปเรียนรู้มันทำให้เขาได้รู้เรื่องราวข้อมูลจริง ๆ ไม่ใช่ดูจาก Internet ก็ได้</p> <p>T= Together ต้องไปด้วยกัน คือ เรากับนักศึกษาต้องไปด้วยกัน ไม่เหมือนกับครูสมัยก่อน คิดว่า ฉันเป็นครู เธอเป็นเด็กนะ ผมสอนวิชาการสอนภาษาไทย ได้ถามนักศึกษากว่า ครูที่เราต้องการเป็นอย่างไร นักศึกษาก็เขียนกันมามากมาย รวบรวมได้เกือบ 30 ข้อ มีเด็กคนหนึ่งบอกว่า ครูที่เราต้องการคือ ครูที่ไม่ดุร้าย ครูที่สอนด้วยความใจดี เพราะอยากเรียนอย่างมีความสุข นอกห้องเรียนอาจจะไปกินข้าวด้วยกันได้ เป็นพี่เราได้ เขาจะมีความรู้สึกอุ่นใจ ผมจึงคิดว่าการเรียนสมัยใหม่ เด็กไม่อยากได้ครูที่ต้องสั่งเขา</p> <p>E=Entertain ครูสมัยใหม่หรือสมัยเก่า ถ้าขาดอารมณ์ขัน สนุกสนานในการเรียนบางที่จะทำให้เครียด</p> <p>สรุปก็คือ ในศตวรรษที่ 21 ครูเป็นสิ่งสำคัญในการสอนให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ รู้วิธีเรียน รู้วิธีประมวลความรู้ รู้วิธีเอาไปใช้</p>	<p>ประเด็นความรู้ที่ทดลองแล้วได้ผล</p> <ul style="list-style-type: none"> — ครูต้องวางจุดประสงค์ว่า นักศึกษาสามารถที่จะคิดเป็นแบบไหนอย่างไร — ครูต้องสร้างสถานการณ์ ต้องเป็นโค้ชให้นักศึกษาระดมสมอง อภิปรายสถานการณ์ เพื่อฝึกใช้ความคิด การคิดแบบพิจารณาไตร่ตรอง การคิดแบบต่าง ๆ — การเรียนการสอนควรเน้นที่กระบวนการ

วาทะเด็ด

ครูเป็นสิ่งสำคัญในการสอนให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ รู้วิธีเรียน รู้วิธีประมวลความรู้ รู้วิธีเอาไปใช้

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
<p data-bbox="145 264 308 365">ผศ.รัชนิพร ศรีรักษา</p> 	<p data-bbox="376 255 1174 443">ประเด็นความรู้ในการทำ CoP ครั้งนี้ คือ การเล่าประสบการณ์ที่นำข้อปฏิบัติที่ดีจาก CoP ครั้งที่ 1 ไปทดลองใช้ หรือมีประสบการณ์ที่สอดคล้องกัน และเล่าประสบการณ์ที่ดีเพิ่มเติม ซึ่งสามารถนำมาเสริมในประเด็นความรู้ เรื่อง การสร้างงานวิจัย</p> <p data-bbox="376 495 1174 1308">ประสบการณ์ที่สอดคล้องกับ CoP ครั้งที่ 1 ขอเล่าจุดเริ่มการเรียนการสอนของตนเองว่า ตั้งแต่ได้รับผิดชอบการเรียนการสอนมาส่วนใหญ่จะสอนในกลุ่มใหญ่ ๆ จะมีประเด็นตลอดเวลา และคิดอยู่ตลอดเวลาว่าเราจะจัดการกับกลุ่ม หรือกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างไรที่จะทำให้เด็กรู้สึกสนใจ เพราะเราก็นึกถึงตัวเราเหมือนกันว่า เวลาที่เราสอนถ้าเราไปนั่งอยู่ในกลุ่มของเด็กเราจะรู้สึกอย่างไรกับกิจกรรมการสอนของเรา ซึ่งเราก็จะสอนในเนื้อหาไปเรื่อย ๆ อาจมีกิจกรรมบ้างแต่ก็ไม่ได้เยอะเท่ากับการสอนเนื้อหาของเรา จุดประกายที่สำคัญก็คือ ได้ฟังการบรรยายที่ สพว.จัด ซึ่งมี อ.ยีน เป็นวิทยากร ท่านอยู่ในวงการของเทคโนโลยี เมื่อเราได้ฟังท่านแล้วรู้สึกไม่ผิดหวังที่ได้ฟังท่านอ.ยีนบรรยาย เรารู้สึกสนุกมาก เรารู้สึกว่าท่านเป็นอาจารย์ที่อาวุโสมาก แต่ท่านมีเทคนิคที่ทันสมัย เป็นคนรุ่นใหม่สามารถดึงกิจกรรมที่เป็นเรื่องของความทันสมัยมาใช้ในกิจกรรมของการพูดคุย และมีการแนะนำการเรียนการสอน ได้ดีมาก จึงเป็นสิ่งที่จุดประกายให้เราว่า ในกิจกรรมการเรียนการสอนของเราเราควรจะมีอะไรที่สอดแทรกเข้าไปในนั้นด้วย ทำให้เด็กได้ความรู้ด้วย และมีความสุขด้วย ได้รู้ถึงสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเขาที่สามารถดึงมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละครั้งได้ เราจึงได้ประเด็นหลายๆ ประเด็นเกี่ยวกับเรื่องวิธีการสอน</p> <p data-bbox="376 1359 1174 1926">นอกจากเป็นเรื่องของความรู้แล้ว อีกสิ่งหนึ่งที่จะทำให้กระบวนการการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนไปด้วยกันอย่างราบรื่นก็คือ เรื่องของความตื่นเต้น สนุก ทำหาย และความอยากรู้อื่นในสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ เราก็เลยเอาเรื่องนี้ไปสร้างเป็นประเด็นในเรื่องของกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนรู้ เราก็ลองคิดกิจกรรมที่จะไปใช้ในเรื่องของการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาสนุกขึ้น จึงคิดว่ารูปแบบการเรียนการสอนของเราน่าจะเข้าเกณฑ์ของ ชง เชื่อมใช้ ชง คือ การศึกษาข้อมูลของเรา จากนั้นเราจะชงประเด็นในเรื่องที่เราจะสอน ตัวอย่างเช่น เรื่องที่เราสอนคือ เรื่องการสื่อสารข้อมูล ในเรื่องการสื่อสารข้อมูลในกิจกรรมการสอนของเรา จะมีเรื่องของคลื่นสัญญาณ ทิศทาง ลักษณะของการสื่อสาร ซึ่งจะมีศัพท์ต่าง ๆ ของมัน และมีรูปแบบที่ต่างกัน</p>	<p data-bbox="1257 255 1453 342">ประเด็นความรู้ที่ทดลองแล้วได้ผล</p> <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="1198 405 1501 645">- ครูต้องเป็นผู้จัดการ หรือเป็นโค้ช เป็นผู้วางแผนว่าในการเรียนการสอนต้องให้นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด เหมือนกับคำพูดที่ว่า learning by doing <li data-bbox="1198 701 1501 819">- ครูจะต้องวางจุดประสงค์ว่า นักศึกษาสามารถที่จะคิดเป็นแบบไหนอย่างไร <li data-bbox="1198 875 1501 1160">- ครูต้องสร้างสถานการณ์ ต้องเป็นโค้ชให้นักศึกษาระดมสมอง อภิปรายสถานการณ์ เพื่อฝึกใช้ความคิด การคิดแบบพิจารณาไตร่ตรอง การคิดแบบต่าง ๆ <li data-bbox="1198 1216 1501 1559">- การเรียนการสอนควรเน้นที่กระบวนการ ให้นักศึกษาเป็นผู้กำหนดเงื่อนไข ข้อตกลงในการเรียนการสอน จะได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาที่เป็นผู้กำหนดเงื่อนไขด้วยตนเองมากกว่า ครูกำหนดให้

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>เราก็ขึ้นประเด็นว่า ถ้ากิจกรรมของนักศึกษาเป็นเรื่องของ E-mail การรับส่งE-mail ก็ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มแบ่งกลุ่มกัน เนื่องจากสอนห้องใหญ่ มีจำนวนนักศึกษามาก จึงให้นักศึกษาแบ่งกลุ่ม 40 กลุ่ม และใช้กลุ่มตรงนี้ ทำกิจกรรม โดยให้แต่ละกลุ่มเขียนรูปแบบ ขั้นตอน การรับส่งE-mail ว่ามีอะไรบ้าง และเอาขั้นตอนทั้งหมดมาคุยกันว่ากิจกรรมของการส่งมันมีลักษณะอย่างไร เป็นแบบไหน และเข้าไปถึงรูปแบบของการส่งที่มีจังหวะ ไม่มีจังหวะต่อเนื่องกัน สามารถสรุปความรู้ของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นได้ ซึ่งเด็กก็จะเห็นภาพของเรื่องราวที่กำลังเรียน ซึ่งเขาจะมีความรู้เรื่องของE-mail กันอยู่แล้ว ซึ่งจะทำให้เขาแตกรายละเอียดให้มากที่สุดเราจะบอกเขาว่าทุกกลุ่มต้องแตกรายละเอียดให้มากที่สุด ว่ามีลักษณะอย่างไรบ้าง แล้วค่อยเอาประเด็นต่าง ๆ เหล่านั้นมาคุยกัน แล้วเข้าสู่เรื่องที่เรากำลังจะสอนว่ามันเป็นแบบนี้นะ พอสอนเสร็จเราก็คิดว่ามันต้องมีกิจกรรมมีเกม เราก็เอาเกมที่เป็นจำนวนคนเข้าบ้านหลังหนึ่งซึ่งเชื่อมกับเรื่องนี้ได้ เราก็เอาเกมนี้ไปเปิดแล้วให้แต่ละกลุ่มช่วยกันตอบว่าคนที่เข้าบ้านไปแล้ว จะมีคนเข้า-ออกไม่เท่ากัน คือ เข้าไป 10 ออกมาเหลือ 2 จะให้เด็กตอบไปเรื่อย ๆ เด็กก็จะสนุก พอเล่นเสร็จก็จะให้นักศึกษาแปลผล จากเกมที่ให้เล่นมันเข้ากับเรื่องของการสื่อสารที่เรา กำลังสอนอย่างไร เพราะเด็กรู้ทฤษฎีแล้ว จึงให้เด็กคิด จากกระบวนการของเกมที่มีคนการเข้าบ้าน-ออกบ้านที่แตกต่างกันมันสอดคล้องกับการสื่อสารอย่างไร ซึ่งเด็กก็จะสรุปและทำให้เราเห็นถึงความเข้าใจของเขา และก็มี ความสนุกในกิจกรรมต่าง เหล่านั้นด้วย</p> <p>ฉะนั้นถ้าเราขงเรื่องราวขึ้นไปในกิจกรรมที่อยู่รอบตัวเขา แล้วเกี่ยวข้องกับเนื้อหาเราสอน แล้วเราก็บอกให้เขารู้จักเชื่อมแล้วนำมาใช้ตอนที่ เป็นเรื่องของคำตอบ ไปตั้งประเด็นอีกอันหนึ่งแล้วลองคิดว่าสามารถประมวลคำตอบที่มันสามารถอธิบายเรื่องต่าง ๆ เหล่านั้นได้ไหม จึงคิดว่ามันทำให้เราและตัวนักเรียนเห็นภาพของเรื่องราวที่เรา กำลังเรียน แล้วตัวผู้สอนเองก็มองเห็นว่าเด็กเข้าใจเรื่องนั้นมากน้อยแค่ไหน อันนี้เป็นตัวอย่างที่ทำให้เห็นว่า เวลาเราไปสอนเราจะดึงกิจกรรมพวกนี้ไปใช้ด้วยทุกครั้งมันจะทำให้เกิด ความสนุกในเรื่องของการเรียน ความท้าทาย ความตื่นเต้น เช่น วิชาการเรียนรายงานเชิงวิชาการเราก็เอาเรื่องนี้เข้าไปใช้เหมือนกันในกรณีที่เป็น เรื่องของการเลือกแหล่งความรู้ของเด็ก เพราะทุกวันนี้ในโลกนี้ข้อมูลมันเยอะมาก เราไม่จำเป็นต้องสอนเนื้อหาอย่างละเอียด เพราะเด็กหาได้จาก Google เพียงแค่เราสอนให้เขาสามารถไปค้นคว้าในสิ่งที่มันมีอยู่รอบตัว แล้วจะเป็นคนคอยบอกว่า สิ่งที่มีอยู่รอบตัวเรามีมากมาย เราควรจะคัดเลือกให้เหมาะสมกับสถานการณ์ โอกาสของการใช้อย่างไร อย่าง รายงานเชิงวิชาการเราก็มีการคัดเลือกแหล่งข้อมูลที่จะมาใช้ในกิจกรรมของการเขียนตัวรายงานที่เป็นเชิงวิชาการจริง ๆ</p>	<p>ประเด็นความรู้ที่ทดลองแล้วได้ผล</p> <ul style="list-style-type: none"> — การเรียนรู้เทคโนโลยีใช้วิธีการแลกเปลี่ยนความรู้เล่าประสบการณ์การแก้ปัญหาในการทำงานได้ — ครูต้องเป็นผู้จัดการ หรือเป็นโค้ช เป็นผู้วางแผนว่าในการเรียนการสอนต้องให้นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุดเหมือนกับคำพูดที่ว่า learning by doing — การเรียนการสอนควรเน้นที่กระบวนการ

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>เพราะว่าเมื่อก่อนเราให้เด็กไปค้นหาเนื้อหาและทำรายงาน พอเราดูเนื้อหาของเขาแล้วเราจะรู้เลยว่าเด็กเขาไม่รู้่วาวิธีการที่จะไปเลือกข้อมูลอันไหนควรจะใช้หรือไม่ใช้ เขาเจออะไรก็จะเอามาหมดทำแบบง่าย ๆ ตัวอย่างเช่น เด็กทำรายงานเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมของการท่องเที่ยวเกาะ ซึ่งจะมีกิจกรรมดำน้ำ ฯลฯ เวลาเขาเขียนเชิงวิชาการมันต้องเป็นข้อความในแนววิชาการ มีขั้นตอนกระบวนการในการดำน้ำอย่างไร แต่เด็กไปเอาข้อมูลจากบล็อก เด็กใช้คำในการบรรยายความไม่ถูกต้อง เช่น เพื่อนๆ ค่ะ การดำน้ำมีขั้นตอนดังนี้ ซึ่งเป็นภาษาพูดเกือบหมด เราก็จะเอาประเด็นตรงนี้มาพูดกับเด็ก ในกรณีที่เราต้องคัดเลือกแหล่งที่มา นักศึกษาต้องดูลำดับของแหล่งที่มา อันไหนที่เราควรจะเชื่อถือ ทันสมัย ถูกต้อง ครบถ้วน และใช้ภาษาที่ถูกต้อง ช่วงหลังเรามอบหมายให้เด็กไปค้น กิจกรรมของการทำรายงานคือเราจะให้เด็กส่งข้อมูลเป็นข้อๆ ส่วนแรก คือ ให้เด็กไปค้นคว้าก่อน และให้ดึงข้อมูลที่ค้นได้ทั้งหมดมา และให้เขียนมาด้วย ส่วนแรก...ให้เขียนบอกสิ่งที่ค้นได้ ส่วนที่สอง...ให้ดึงมาเฉพาะบางประเด็นเท่านั้น เราจะดูแค่ว่าเด็กสามารถดึงประเด็นมาใช้ได้หรือไม่ และเขาดึงส่วนไหนมาใช้ และเรียบเรียงข้อมูลในส่วนนั้นอย่างไร หลังจากใช้กิจกรรมในส่วนนี้มันทำให้เรารู้สึกว่า เด็กรู้จักที่จะคัดเลือกข้อมูลในเชิงวิชาการได้ในระดับหนึ่ง</p> <p>อีกอย่างหนึ่งก็คือ เราจะสนใจอย่างไรให้เด็กสนใจที่จะเรียนรู้ในกิจกรรมที่เรา กำลังสอนอยู่ ก็เลยมาดูกิจกรรมที่เราจะจัดในกระบวนการสอน ตัวเองจะเอาเรื่องของเกมมาใช้ในการเรียนการสอน เวลามาเข้าสู่บทเรียนเราจะบอกเด็กก่อนว่าวันนี้เราจะพูดถึงเรื่องอะไร มีลักษณะเนื้อหาอย่างไร เราจะต้องมีกิจกรรมอะไรบ้าง สุดท้ายก็จะมีสิ่งที่จะต้องทำร่วมกัน โดยจะใช้เรื่องของกระบวนการกลุ่ม ถ้าเราดึงเกมนั้นมาใช้และสามารถประมวลเกมนั้นให้มันสอดคล้องกับเรื่องที่เรา กำลังสอนอยู่ได้มันทำให้เด็กสนใจมาก มีความสุขมาก และจากที่เราเอากิจกรรมเกมมาใช้ประมวลผลได้เลย 100 % ในกิจกรรมจะมีให้เด็กโหวต เด็กโหวตคะแนนในระดับ 5 เด็กมีหน้าที่ยิ้มแย้ม แจ่มใส และสนุกกับกิจกรรมนี้มาก ซึ่งกิจกรรมนี้เด็กสามารถใช้เครื่องมือที่เขา มีอยู่ได้และเหมือนกับเขาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทำให้เขาได้เรียนรู้เรื่องของการคิด การบริหารจัดการ และการทำงานร่วมกัน กิจกรรมดังกล่าวทำให้เด็กสนใจในความรู้และสนุกกับการเรียน</p>	<p>ประเด็นความรู้ที่ทดลองแล้วได้ผล</p> <ul style="list-style-type: none"> — ครูต้องเป็นผู้จัดการ หรือเป็นโค้ช เป็นผู้วางแผนว่าในการเรียนการสอนต้องให้นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุดเหมือนกับคำพูดที่ว่า learning by doing — ครูจะต้องวางจุดประสงค์ว่า นักศึกษาสามารถที่จะคิดเป็นแบบไหนอย่างไร — ครูต้องสร้างสถานการณ์ต้องเป็นโค้ชให้นักศึกษาระดมสมอง อภิปรายสถานการณ์ เพื่อฝึกใช้ความคิด การคิดแบบพิจารณาไตร่ตรอง การคิดแบบต่าง ๆ

วาทะเด็ด

รูปแบบการเรียนการสอนของเราน่าจะเข้าเกณฑ์ของ ชง เชื่อม ใช้ ชงประเด็นในเรื่องที่เราจะสอน เชื่อมกับข้อมูลต่าง ๆ ใช้บูรณาการความรู้ สู่การทำงานต่าง ๆ

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p style="text-align: center;">ประเด็นความรู้ในการทำ CoP ครั้งนี้ คือ การเล่าประสบการณ์ที่น่าข้อปฏิบัติที่ดีจาก CoP ครั้งที่ 1 ไปทดลองใช้ หรือมีประสบการณ์ที่สอดคล้องกัน และเล่าประสบการณ์ที่ดีเพิ่มเติม ซึ่งสามารถนำมาเสริมในประเด็นความรู้ เรื่อง การสร้างงานวิจัย</p> <p style="text-align: center;">ประสบการณ์ที่สอดคล้องกับ CoP ครั้งที่ 1 คือ ผมขออนุญาตใช้ประสบการณ์การเรียนการสอนของผมที่ใช้ปฏิบัติกับนักศึกษามาโดยตลอด มีรายการหนึ่งที่ ผศ.ปราโมทย์ ได้กล่าวแล้ว มันตรงกับผมดูมาตลอด ผมชอบรายการนี้มาก เวลาดูแล้วทำให้เราคิด และอยากตอบ เมื่อเห็นคนตอบแล้ว รู้สึกว่าเขาได้คิด คือ รายการสายฟ้าแลบ ผมเห็นว่ามันตรงกับที่ ผศ.ปราโมทย์ บอกว่า การสอนทุกวันนี้ไม่ว่าจะเป็นรายการอะไรต่างๆ ถ้าเราเห็นแล้วมันทำให้เราคิด อาจจะเป็นการคิดแบบที่เป็นเวลาจำกัดซึ่งอาจจะไปกระตุ้นทำให้คนคิดไม่ออกก็ได้ แต่ผมคิดว่ารายการนี้เป็นรายการที่ดี ในส่วนของผม ผมคิดว่าการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 เราควรจะสอนหรือกระตุ้นให้นักศึกษามีความรู้ ซึ่งผมชอบคำพูดของ ผศ.ดร.วุฒิพงศ์ มาตลอด คือ กระตุ้นหรือสอนให้เด็กเรามีการใฝ่รู้ และใฝ่ทำ ผมคิดว่ามันสำคัญมาก และผมเองก็ถูกจรรยาบรรณว่า ใฝ่ทำ เพราะว่าตัวผมเองจะมีจิตทางด้านนี้ คือ ผมเป็นคนไม่ค่อยพูด แต่ชอบทำกิจกรรม ยกตัวอย่างเช่น สมัยผมเป็นเณร ผมร่วมกับเณรวัดต่างๆ จัดตั้งประธานสามเณรแห่งประเทศไทย และเข้าพบสมเด็จพระสังฆราชที่ท่านละสังขารไป แต่ถูกพระผู้ใหญ่ห้ามไว้ซึ่งท่านบอกว่าอย่าจัดเลย ผมก็เลยกลับวัด และกลับไปจัดตั้งประธานสามเณรในวัดจักรวรรดิ โดยผมเป็นประธานสามเณรในวัดดังกล่าว ซึ่งผมอยากจะทำกิจกรรม มันก็เลยตรงกับคำว่า ใฝ่รู้ ใฝ่ทำ ซึ่งเป็นแนวคิดของผม ส่วนการสร้างแรงจูงใจนั้น ก่อนที่ผมจะบรรยายผมจะใช้คำถาม ถาถามนักศึกษา 3 คำถาม เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้เด็กมีแรงใฝ่รู้ ใฝ่ทำ</p> <p>โดยคำถามแรก... ผมถามว่าเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นในโลกนี้บ้าง คำถามที่สอง... เกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นในประเทศเรา คำถามที่สาม... เกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นในมหาวิทยาลัยของเรา มีนักศึกษาคณะภาษาและวัฒนธรรมจีน ยกมือขึ้น แล้วบอกว่า อาจารย์ครับผมขอประชาสัมพันธ์กิจกรรมของคณะ คือ จะมีการจัดงานตรุษจีน มีโชว์การแสดงมังกร และมีกิจกรรมอีกมากมาย จึงอยากประชาสัมพันธ์ให้เพื่อนทราบ ผมเลยให้เขาออกมาพูดที่หน้าห้อง ซึ่งบางครั้งถ้าเราเปิดโอกาสให้เด็กได้มีโอกาสได้พูด มันก็เป็นการฝึกนิสัยให้เด็กเกิดการใฝ่รู้ แต่หากวันไหนไม่มีนักศึกษาตอบได้เลย ผมก็จะเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้นักศึกษาฟัง ตัวอย่างเช่น ถาถามเด็กว่าทราบไหมภัยแล้งในประเทศไทยเรามีที่จังหวัด</p>	<p>ประเด็นความรู้ที่ทดลองแล้วได้ผล</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูต้องเป็นผู้จัดการ หรือเป็นโค้ช เป็นผู้วางแผนว่าในการเรียนการสอนต้องให้นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด เหมือนกับคำพูดที่ว่า learning by doing - ครูจะต้องวางจุดประสงค์ว่า นักศึกษาสามารถที่จะคิดเป็นแบบไหนอย่างไร - ครูต้องสร้างสถานการณ์ต้องเป็นโค้ชให้นักศึกษาระดมสมอง อภิปรายสถานการณ์ เพื่อฝึกใช้ความคิด การคิดแบบพิจารณาไตร่ตรอง การคิดแบบต่าง ๆ

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>หรือถามเรื่องราวข่าวสารต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศของเรา หรือชุมชนของเรา ผมคิดว่าถ้าเราสร้างแรงจูงใจให้กับนักศึกษาทุกชั่วโมงก่อนที่เราเข้าสอน มันจะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เด็กได้ใฝ่รู้อย่างหนึ่ง อะไรที่เขาไม่รู้เราก็สามารถบอกเขา แนะนำเขาเพิ่มเติมได้ และมีนักศึกษาอีกหลายคนที่สนใจฟังเราว่าวันนี้เราจะเล่าอะไรให้เขาฟังอีก เราสามารถใช้เวลาสร้างแรงจูงใจแบบนี้สัก 10-15 นาทีก่อนการสอน ส่วนการศึกษาในโลกปัจจุบัน ผมยังมีอีก 2 คำถามที่ใช้ถามนักศึกษาแต่จะขอพูดในประเด็นถัดไป</p> <p>อ.อรรถสิทธิ์ กล่าวไว้ว่า คำถามแรกที่สร้างแรงจูงใจใฝ่รู้ ใฝ่ทำให้กับนักศึกษา อีกทักษะหนึ่งน่าจะเป็นสิ่งสำคัญก็คือ ทักษะการใช้ชีวิต ผมเคยได้ยินหลายๆ คนพูดว่า อย่าบอกว่าตัวเองเก่ง แต่ถามตัวเองว่าเก่งแล้วเอาตัวรอดไหม อย่าบอกว่าตัวเองรวย รวยแล้วช่วยเหลือสังคมไหม ในศตวรรษที่ 21 เด็กควรใช้ทักษะการใช้ชีวิตที่ดีขึ้น ฉะนั้นอีก 2 คำถามที่ผมจะถามนักศึกษาก่อนที่เข้าการเรียนการสอน ก็คือ คำถามที่ 4... วันนี้ทำดีหรือยัง โดยพยายามบอกเขาว่า การทำดีโดยอวัยะที่เราได้มา 32 ประการสามารถทำดีกับคนอื่นได้ เช่น มองคนอื่นด้วยสายตาที่เป็นมิตรไหมในวันนี้ แค่นี้ก็ถือว่าทำดีแล้ว หรือวันนี้ใช้ปากชมเขยคนอื่นบ้างหรือยัง หรือแม้กระทั่งหน้าตาของเรา สดใสเบิกบาน หรือทำหน้าบึ้งกับคนอื่น ตรงนี้จะถึงเข้าไปหาคุณธรรมของมหาวิทยาลัยโดยเน้นเรื่องเมตตา คำถามที่ 5...วันนี้ได้กตัญญูต่อพ่อแม่หรือยัง ผมคิดว่าทักษะการใช้ชีวิต ผมจะเน้นคุณธรรม 2 ข้อนี้ และจะถามนักศึกษาทุกคาบที่เข้าเรียน แล้วบางหัวข้อมันจะสอดคล้องและโยงเข้าสู่เนื้อหาที่ผมจะสอนเด็กโดยเฉพาะในเรื่องของกรรม และก่อนที่ผมจะเข้าสู่บทเรียนอีกเรื่องหนึ่งผมจะพานักศึกษาสวดมนต์ นั่งสมาธิ แผ่เมตตาไม่เกิน 10 นาที ซึ่งตอนหลังผมมีความรู้สึกที่ว่า นักศึกษาตั้งใจทำกันดี และให้ความร่วมมือดี เหมือนกับว่าเขาจะได้ทำอะไรตอบแทนพ่อแม่บ้าง ผมบอกเสมอว่า 1 อาทิตย์เราเจอกันแค่ครั้งเดียวขอเวลาเพียง 10 นาที โดยนักศึกษาให้ความร่วมมือดี ตั้งแต่เริ่มทำมาผมรู้สึกที่นักศึกษาเริ่มกลัวบางอย่าง ที่ผมบอกได้ว่าสอดแทรกเรื่องกรรมเข้าไป มีนักศึกษามาถามว่า อาจารย์มีใครมาขอบบุญเยอะและหนูชอบทำให้เขาออกหักมันจะเป็นกรรมกับหนูไหม ก็เลยบอกว่ามีสิ เด็กเขารู้สึกกลัว แต่อย่างน้อยที่สุด เด็กเขาก็มีหิริโอตตปปะปะเกิดขึ้น ผมถือว่าสอนเด็ก 200 คน สำเร็จสัก 1-2 คน ผมถือว่าประสบผลสำเร็จแล้ว ผมจึงคิดว่าทักษะการใช้ชีวิตน่าจะเป็นบทบาทหนึ่งที่สำคัญในศตวรรษที่ 21</p>	<p>ประเด็นความรู้ที่ทดลองแล้วได้ผล</p> <ul style="list-style-type: none"> — ครูต้องปรับทัศนคติ เปลี่ยนจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษามีการเรียนรู้มากที่สุด — ครูต้องเป็นผู้จัดการ หรือเป็นโค้ช เป็นผู้วางแผนว่าในการเรียนการสอนต้องให้นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด เหมือนกับคำพูดที่ว่า learning by doing — ครูต้องสร้างสถานการณ์ ต้องเป็นโค้ชให้นักศึกษาระดมสมอง อภิปรายสถานการณ์ เพื่อฝึกใช้ความคิด การคิดแบบพิจารณาไตร่ตรอง การคิดแบบต่าง ๆ — การเรียนการสอนควรเน้นที่กระบวนการ
<p>วาจาเด็ด</p> <p>มองคนอื่นด้วยสายตาที่เป็นมิตรไหมในวันนี้</p>		

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>ประเด็นความรู้ในการทำ CoP ครั้งนี้ คือ การเล่าประสบการณ์ที่นำข้อปฏิบัติที่ดีจาก CoP ครั้งที่ 1 ไปทดลองใช้ หรือมีประสบการณ์ที่สอดคล้องกัน และเล่าประสบการณ์ที่ดีเพิ่มเติม ซึ่งสามารถนำมาเสริมในประเด็นความรู้ เรื่อง การสร้างงานวิจัย</p> <p>ประสบการณ์ที่สอดคล้องกับ CoP ครั้งที่ 1 คือกล่าวว่า ส่วนตัวแล้วไม่มีเทคนิคที่ลึกล้ำอะไร แต่คิดว่าทฤษฎีอย่างเดียวยังไม่พอ เพราะสาขาของตัวเองซึ่งเป็นการท่องเที่ยว ประกอบกับได้สอนในรายวิชาที่เป็นปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ เช่น เรื่องการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และการจัดการสปา ซึ่งคิดว่า ถ้าเราไม่มีความรู้ในเรื่องที่เราสอนจริง ๆ ไม่ได้ลงไปปฏิบัติจริง ๆ เราไม่สามารถเอาความรู้ตรงนั้นไปสอนเด็กได้ ซึ่งในยุคนี้เด็กส่วนใหญ่ทฤษฎีก็ไม่ได้ปฏิบัติไม่ได้ เลยคิดว่า ถ้าทฤษฎีไม่ได้แล้วคุณปฏิบัติได้ ซึ่งเป็นทักษะที่ได้ลงมือทำ แล้วเด็กมีความสุขในการทำ มันน่าจะง่ายกว่าให้เขาไปเรียนทฤษฎีอย่างเดียวหรือป่าว ก็เลยลองกับตัวเองก่อน คือ จากวิชาการการจัดการสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และการจัดการสปา ไปปรึกษา อ.จิรัชยว่าถ้าเกิดเราจะไปเรียนเพิ่มเติมในเรื่องของทักษะ เช่น เรียนทักษะเรื่องสปาตีมัย เขาก็สนับสนุนและส่งเสริมให้ไปเรียน ก็เลยไปหาสถาบันที่จะเรียน ก็ได้ไปเรียน 2 ที่ คือ ชีวาศรม กับ วัดโพธิ์ จากการเรียน 2 ที่ สามารถเอามาปรับกับการเรียนการสอนได้เลย คือลงเรื่องการปฏิบัติ โดยให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติเขาจะได้ไม่เบื่อ คือเรียนทฤษฎีแล้วก็มาปฏิบัติ ซึ่งเด็กจะได้แนวคิดทั้ง 2 อย่าง ได้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ได้ลงมือทำจริง ๆ เขาจะไม่เบื่อ เหมือนเราก็เอาตัวเองลงไปนั่งเรียนใน วิชาที่ตัวเองสอนจะรู้สึกอย่างไร จึงได้ไปเรียน ได้ปฏิบัติจริง เช่น เป็นพนักงานนวดจริง ๆ ได้รู้ถึงความทรมาณ รู้ถึงความยากลำบาก รู้ถึงความยากทุกอย่างเลยเอาประสบการณ์มาถ่ายทอดให้กับเด็กได้รู้ว่ามันเป็นอย่างไร และให้เขารู้ว่าทักษะตรงนี้ถ้าเขารู้เขาสามารถนำไปใช้ เป็นวิชาชีพจริง ๆ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งทางเลือกในเรื่องของการท่องเที่ยว ซึ่งไม่ได้มองว่าเป็นมักคุเทศก์เดี่ยว หรือไปทำงานโรงแรมอย่างเดียว แต่เป็นอีกหนึ่งทางเลือกให้กับเด็กที่เรียน เขาจะได้มีมุมมองที่แตกออกไป และเด็กในยุคนี้ควรจะสู้กันในเรื่องของทักษะ การปฏิบัติจริง เช่น หนูสอนเรื่องการนวด</p>	<p>ประเด็นความรู้ที่ทดลองแล้วได้ผล</p> <ul style="list-style-type: none"> — ครูต้องปรับทัศนคติ เปลี่ยนจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษามีการเรียนรู้มากที่สุด — ครูต้องเป็นผู้จัดการ หรือเป็นโค้ช เป็นผู้วางแผนว่าในการเรียนการสอนต้องให้นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด เหมือนกับคำพูดที่ว่า learning by doing — ครูจะต้องวางจุดประสงค์ว่า นักศึกษาสามารถที่จะคิดเป็นแบบไหนอย่างไร — การเรียนการสอนควรเน้นที่กระบวนการ

ผู้เล่าเรื่อง	รายละเอียดของเรื่อง	สรุปความรู้ที่ได้
	<p>และจากที่ได้ไปเรียนมาจะมีท่าของการนวด คือ หัตถศาสตร์บำบัดเบื้องต้น มี 102 ท่า แบ่งเป็น 5 ท่าใหญ่ ๆ แต่ 5 ท่าใหญ่นี้ไม่สามารถลงได้ทุกท่าเพราะต้องใช้เวลานานมากเพราะจำนวนเด็กเยอะ เราคนเดียวไม่ทัน จึงคิดว่าเราควรจะต้องทำที่จำเป็นต้องใช้ในการนวดให้กับลูกค้าทุกครั้ง คือ ท่านี้ ซึ่งในห้องแล็บมีเตียงที่สามารถสอนได้ แต่เราก็ทำให้เด็กดูครบทุก 5 ท่า แต่สอนเพียงท่าเดียว คือ ท่านี้ ซึ่งเด็กก็มีความสนใจ มีการถ่ายคลิปวิดีโอ และกลับไปฝึกที่บ้าน บางทีก็ฝึกโดยการนวดให้กับคุณพ่อ คุณแม่ พี่ น้อง และเพื่อน เหมือนเป็นคู่ซ้อม เพราะ เวลาสอบเราจะสอบเป็นคู่ และเห็นว่าสิ่งที่เราทำมันน่าจะมีประโยชน์สามารถนำไปใช้ได้จริง นอกจากสอนแล้วก็ยังพานักศึกษาออกไปดูงานข้างนอกด้วย เพื่อให้เขาได้เห็นภาพจริง ๆ ได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ก่อนที่เราจะสอนต้องมีการไหว้ครูก่อน คือ ไหว้หมอซีกก่อน ซึ่งเป็นความเชื่อ ถ้าไม่ไหว้ครูก่อนเด็กอาจจะเป็นอันตราย และจะมีคาถาปิดออกจากตัวเพื่อไม่ให้เกิดการนวดจากลูกค้ามาเข้าตัวเรา ซึ่งจะสอนเด็กทุกขั้นตอนเหมือนกับที่เราได้ไปเรียนมา</p> <p>อ.จิตติณชูลี กล่าวว่า สิ่งที่จะนำไปสอดแทรกให้กับเด็กๆ เพิ่มขึ้นอีก ก็คือเรื่องของความปลอดภัยของผู้ที่เข้ารับบริการ และเรื่องของคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณของผู้นวด ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมี อย่างเช่น จะเล่าเป็นกรณีตัวอย่างให้กับเด็กฟัง เช่น ถ้าคนเข้ามาเข้ารับบริการตั้งครุฑแต่เขาไม่บอกเรา แล้วเรานวดเขาไปถ้าเขาแห้งขึ้นมา หรือว่าคนที่เปื้อนมะเร็ง เป็นความดันโลหิต เบาหวาน ไม่สามารถที่จะนวดได้หรือถ้าจะนวดต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ ก็จะบอกเด็กให้เขาทำความเข้าใจหรือบาปที่เขาต้องจำเลยว่า ตรงไหนไม่สามารถนวดได้ เช่น เส้นเลือดคอ ไทปลาร้า มุมคาง ขมับ ข้อพับข้อศอก ข้อพับแขน ข้อพับขา ไตรักรั้ว โดยจะเขาเขาท่องก่อนที่จะทำการนวดเพื่อให้เขาจำได้ว่าส่วนไหนที่เป็นอันตรายต่อการนวด ซึ่งมันเป็นเรื่องของความปลอดภัยในการนวด ในการฝึกปฏิบัติ ซึ่งทุกๆ ทักษะที่เป็นปฏิบัติมันจะมีเรื่องของความปลอดภัยอยู่แล้ว ส่วนเรื่องคุณธรรมจริยธรรม คือ ถ้าคนที่เป็นพนักงานนวดไม่คิดถึงคุณธรรมจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของตัวเอง อาจจะมีเรื่องของการหลอกลวงผู้รับบริการ แล้วส่งผลให้เกิดอันตรายต่อผู้รับบริการ และจะบอกกับเด็กว่าหากจะอยู่ในสายอาชีพนี้เราต้องทำให้ได้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ</p>	<p>ประเด็นความรู้ที่ทดลองแล้วได้ผล</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูต้องปรับทัศนคติเปลี่ยนจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษามีการเรียนรู้มากที่สุด - ครูต้องเป็นผู้จัดการ หรือเป็นโค้ช เป็นผู้วางแผนว่าในการเรียนการสอนต้องให้นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุด เหมือนกับ คำพูดที่ว่า learning by doing - การเรียนการสอนควรเน้นที่กระบวนการ ให้นักศึกษาเป็นผู้กำหนด เงื่อนไข ข้อตกลงในการเรียนการสอน จะได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาที่เป็นผู้กำหนดเงื่อนไขด้วยตนเองมากกว่า ครูกำหนดให้
<p>วาทะเด็ด</p> <p>การลงมือทำจริง ๆ เขาจะไม่เบื่อ</p> <p>เหมือนเราก็เอาตัวเองลงไปนั่งเรียนในวิชาที่ตัวเองสอนจะรู้สึกอย่างไร จึงได้ไปเรียนได้ปฏิบัติจริง</p>		

ภาพกิจกรรมการเล่าเรื่องที่น่าข้อปฏิบัติที่ดีนำไปใช้ในการทำงาน
กลุ่มชุมชนคนทำงาน เรื่อง การเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21ครั้งที่ 2
วันที่ 1 เดือนมีนาคม พ.ศ.2559

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเล่าเรื่องที่น่าข้อปฏิบัติที่ดีนำไปใช้ในการทำงาน
 กิจกรรมถ่ายทอดความรู้ : ชุมชนนักปฏิบัติ (CoP : Community of Practice)
 กลุ่มชุมชนคนทำงาน เรื่อง การเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ครั้งที่ 2
 วันที่ 1 เดือนมีนาคม พ.ศ.2559

ที่	ชื่อ-นามสกุล
1	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิก สุนทรธัย
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อารีลักษณ์ หาญมนตรี
3	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ ธนานุรักษากุล
4	รองศาสตราจารย์ แสงอรุณ กนกพงษ์ชัย
5	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ชูเดช
6	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รัชนิพร ศรีรักษา
7	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิพงษ์ ทองก้อน
8	อาจารย์พรรณศิริ แจ่มอรุณ
9	อาจารย์จิตติณชูลี บุญช่วย
10	อาจารย์จิระชัย หมื่อนฤทธิ
11	อ.อรรถสิทธิ์ สุนาโท
12	อาจารย์ ดร. ธงชัย หงษ์จร
13	อาจารย์นัฐริยา บุญอาพัทธ์เจริญ
14	อาจารย์บุญช่วย สนสี
15	อาจารย์สุภาพร กวินวศิน
16	อาจารย์สุदारัตน์ จันทร์เพิ่มพูนผล
17	อาจารย์พิชญ์สินี ชาวอุไร
18	อาจารย์ศาริณี ตั้งอุทัยสุข
19	อาจารย์วชิรา เจริญจิตร

รายชื่อคณะกรรมการเครือข่ายการจัดการความรู้ภายในและภายนอกคณะศิลปศาสตร์
 กิจกรรมชุมชนนักปฏิบัติ (CoP : Community of Practice)
 กลุ่มชุมชนคนทำงาน เรื่อง การเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ครั้งที่ 2
 วันที่ 1 เดือนมีนาคม พ.ศ.2559

คุณเอื้อ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิก สุนทรธัย คณบดีคณะศิลปศาสตร์	
คุณอำนวย	— ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารีลักษณ์ หาญมนตรี	
คุณประสาน	อาจารย์ศุขญา สนสี	
คุณกิจ	ผศ.ปราโมทย์ ชูเดช ผศ.รัชนีพร ศรีรักษา อ.อรรถสิทธิ์ สุนาโท อ.จิตติณชูลี บุญช่วย	
คุณลิขิต	อาจารย์สุภาพร กวินวคิน อาจารย์พิชญ์สินี ชาวอุไร อาจารย์ศาริณี ตั้งอุทัยสุข อาจารย์สุดารัตน์ จันทร์เพิ่มพูนผล	
การจัดการทั่วไป(KM)	อาจารย์นัฐธิดา บุญอาพัทธ์เจริญ	
เลขาโครงการฯ (KM)	อาจารย์วชิรา เจริญจิตร	
ผู้ร่วมสกัดความรู้	— ผู้ช่วยศาสตราจารย์อารีลักษณ์ หาญมนตรี — ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ ธนานุรักษากุล — อาจารย์สุดารัตน์ จันทร์เพิ่มพูนผล — อาจารย์นัฐธิดา บุญอาพัทธ์เจริญ — ดร. ธงชัย หงษ์จร	— อาจารย์พิชญ์สินี ชาวอุไร — อาจารย์ศาริณี ตั้งอุทัยสุข — อาจารย์วชิรา เจริญจิตร — อาจารย์ศุขญา สนสี — อาจารย์สุภาพร กวินวคิน

คณะกรรมการการจัดการความรู้คณะศิลปศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์
นิก สุนทรชัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์
อารีลักษณ์
หาญมนตรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.นพรัตน์ ธนานุรักษากุล

ดร.ธงชัย หงส์จร

อาจารย์นัฐธิดา
บุญอาพัทธิเจริญ

อาจารย์
ศุขญา สนั่น

คณะกรรมการการจัดการความรู้คณะศิลปศาสตร์

อาจารย์สุภาพร
กรวินวศิน

อาจารย์สุดารัตน์
จันทร์เพิ่มพูนผล

อาจารย์พิชญ์สินี
ขาวอุไร

อาจารย์ศาริณี
ตั้งอุทัยสุข

อาจารย์วชิรา
เจริญจิตร

